

متن پرسش

با سلام: من تا حالا فکر می‌کردم که چون من موجود مجردی هستم، فنا ناپذیرم. اما حالا فهمیدم که موجود مجرد، غیر از خدا می‌شود که فانی شود. برای همین از نابودی می‌ترسم. خوب درست است که خدا قول داده که ما تا ابد زنده باشیم. اما باز احتمال نابودی را از بین نمی‌بره. برای همین از نابودی هراسانم. دلایل مجرد نفس فقط اثبات می‌کند که بعد از مرگ مادی زنده هستیم. اما این دلایل اثبات نمی‌کند که من تا ابد زنده باشم. لطفاً راهنمایی بفرمایید! با تشکر!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً چنین است که هرکس همیشه در نزد خود حاضر است و بر اساس اختیاری که دارد تا ابد در اختیار آنچه اختیار کرده است، قرار دارد. قرآن می‌فرماید: «فَلَا فُوتُ وَأُخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ» هیچ‌کس را فوت و نابودی نیست و آنها را از مکان قریب یعنی همان نسبتی که بین انسان و جناب عزرائیل هست، گرفته می‌شوند. موفق باشید